

Gf.IV.30.494/2016/4.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Simon Gábor ügyvéd (FÉL CÍME.) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME.) felperesnek -, a Mészáros Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME., ügyintéző: dr. Nagy Ákos ügyvéd) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME., Cg...., adószám: ...) alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2016. szeptember 6. napján meghozott 13.G.40.150/2016/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 37 500 (Harminchétezer-öttszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesnek - azonos mértékű szavazati joggal - a felperes és két másik tagja van. 2016. május 30. napján az alperes taggyűlést tartott, amelyen első napirendi pontként az 1/2016. (04.26.) számú taggyűlési határozat felülvizsgálata szerepelt. A határozathozatal során a felperes „nem”, a másik két tag „igen”-nel szavazott. A jegyzőkönyvben azt rögzítették, hogy a taggyűlés a következő 1/2015. (05.30.) számú taggyűlési határozatot hozta:

„A társaság taggyűlése az 1/2016. (04.26.) számú taggyűlési határozatot felülvizsgálta és akként módosítja, hogy a **KFT NEVE**.-vel megkötött kölcsönszerződésből eredő követelés ellentételezéseként a jelen jegyzőkönyvhöz csatolt kötelezettségvállalást az abban szereplő határidőkkel és tartalommal elfogadja és jóváhagyja azzal, hogy amennyiben az egyes részhatáridőig a **KFT NEVE**. teljesítést nem eszközöl, úgy a teljes hátralék megfizetése egy összegben és azonnal esedékessé válik.”

A **KFT NEVE**. tagjai az alperes ügyvezetőjének és egyik tagjának, **L.B.**-nak a felesége és a lánya.

A felperes a keresetében az 1/2015. (05.30.) számú taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy a határozat azért jogszabálysértő, mert a taggyűlésen „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:19. §-a (2) bekezdésének d) és f) pontjai alapján az alperes tagja, **L.B.** nem szavazhatott volna, mivel hozzátartozója személyesen érdekelt a döntésben. Álláspontja szerint az alperes e határozat alapján olyan szolgáltatásokat kíván igénybe venni, amelyre nincs szükség, az általa sérelmezett ingyenes jogügyletet ezzel legalizálják.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a Ptk. 5:30. §-ának (1) bekezdése rögzíti a szerződési szabadság elvét, amely alapján az alperes és a **KFT NEVE**. szabadon köthet szerződést és határozhatja meg annak tartalmát. A szerződéskötésre ellenérték fejében, visszterhesen került sor, a **KFT NEVE**. kötelezettségvállalása arányos ellentételezését jelenti a kölcsönszerződésben meghatározott összeg kiegyenlítésének, annak megkötése az alperes érdekében állt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta, és az alperesnek a 2016. május 30. napján megtartott taggyűlésén hozott 1/2015. (05.30.) számú határozatát hatályon kívül helyezte.

A döntését azzal indokolta, hogy az a Ptk. 3:19. §-a (2) bekezdésének d) pontjába ütközik, ezért jogszabálysértő. Az alperes egyik tagja, **L.B.** miatt a Ptk. 3:19. §-a (2) bekezdésének d) pontja szerinti kizáró ok fennáll, mivel a lánya és házastársa a **KFT NEVE**. tagjai. A Ptk. 3:19. §-a (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott személyes érdekeltséget azonban nem látta megállapíthatónak. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint ugyanis önmagában a hozzátartozói viszony személyes érdekeltséget többlettényállás bizonyítása nélkül nem alapoz meg.

Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a kereset elbírálása során annak nem volt jelentősége, hogy a per tárgyát képező határozat az alperes érdekét szolgálta-e vagy sem, ezért azt nem is vizsgálta.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Megismételte az elsőfokú eljárásban előadott hivatkozásait a szerződési szabadság és az ellentételezés tárgyában, valamint a Ptk. 5:30. §-ának (1) bekezdésére történt hivatkozását. Hangsúlyozta, hogy a feleknek a perrel érintett határozattal módosított megállapodása alapján visszatérítésre kerül a kölcsön összege, a nyilatkozatban is vállalt - a gazdasági társaság működését kétségtelenül segítő feladatok teljesítésével - legkésőbb 2020. december 31-ig. Állította, hogy a **KFT NEVE**. kötelezettségvállalása arányos ellentételezését jelenti a kölcsönszerződésben meghatározott összeg kiegyenlítésének. Hivatkozott arra is, hogy mivel a személyes érdekeltséget - azt közvetett, és közvetlen formában is érinti és befolyásolja a hozzátartozói érdekeltség - az elsőfokú bíróság nem látta megállapíthatónak, a hozzátartozói érdekeltség sem értelmezhető külön a szavazás körében.

Az alperes ellenkérelmében - tartalma szerint - az elsőfokú ítélet helybenhagyását - lényegében annak helyes indokaira tekintettel - kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a Ptk. 3:19. §-a (2) bekezdésének d) pontja alapján **L.B.** nem szavazhatott volna. Hangsúlyozta, hogy a jogi személy határozatainak bírósági felülvizsgálata iránti perben a bíróság gazdasági szempontokat nem mérlegelhet, ezért az alperesnek ezek a hivatkozásai nem vizsgálhatóak.

A másodfokú eljárásban felmerült perköltségét 30 000 Ft + áfa összegben jelölte meg az elsőfokú eljárásban csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján.

Az ítéletablának a Pp. 256/A. §-ának (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábla a Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése alapján - utalva a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az ítéltábla mindenekelőtt kiemeli, hogy jelen ügyben - annak ellenére, hogy az alperes a 2016. május 30. napján tartott taggyűlésén a Ptk. szerinti továbbműködéséről nem hozott döntést, az ehhez szükséges társasági szerződés módosítást ugyanis a felperes nem szavazta meg (1/F/3. alatt csatolt taggyűlési jegyzőkönyv 3. napirendi pont) - „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 2013. évi V. törvény hatályba lépésével összefüggő, átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről” szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 12. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ptké. 13. §-ának (1)-(3) bekezdései ugyanis nem alkalmazhatóak, mivel az alperes jegyzett tőkéje megalapításától kezdődően 3 000 000 Ft.

Az ítéltábla a továbbiakban a felperes által megjelölt jogszabálysértés(ek)e)t vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét a Ptk. 3:19. §-a (2) bekezdésének d) pontjában írt kizáró ok fennállta miatt találta megalapozottnak. Az ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a per tárgyát képező határozat meghozatalánál **L.B.** tag a Ptk. 3:19. §-a (2) bekezdésének d) pontjában foglalt kizáró ok miatt nem szavazhatott, a határozat indokolásával is egyetért az ítéltábla.

Az alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel azonban a következőket emeli ki:

A Ptk. 3:19. §-ának (2) bekezdése tágitotta - a korábban hatályban volt - „A gazdasági társaságokról” szóló 2006. évi IV. törvénynek a gazdasági társaságok esetén a döntéshozatalnál szavazásból kizárt személyek körét, ugyanis további olyan kizáró okokat is meghatároz, amikor az egyébként szavazásra jogosult személy nem gyakorolhatja az adott döntésnél a szavazati jogát.

Az új kizáró okok beépítésének az a célja, hogy kiküszöbölje az adott kérdés esetén a tagok egymás közötti érdek konfliktusaiból adódó esetleges torzító hatásait. A társasági határozat meghozatalakor ugyanis a társaság érdekeinek kell elsődlegesen megjelennie, amit akadályozhat, ha olyan tag is részt vehet a döntéshozatalban, akinek a személyes érdeke - közvetve vagy közvetlenül hozzátartozóin keresztül - ütközik a társaság érdekével. A Ptk. 3:19. §-ának (2) bekezdésében foglalt szabályozás nem tartozik a Ptk. 3:4. §-a (3) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezések közé, ezért lehetséges a kizáró okok tekintetében a Ptk.-ban meghatározott rendelkezésektől való eltérés, azonban mivel az alperes döntéshozó szerve a létesítő okiratát a Ptk. rendelkezéseivel összhangban még nem módosította, fel sem merülhet az eltérés lehetőségének az alkalmazhatósága.

Azt, hogy a jogi személy tagjai közül ki és hány szavazattal rendelkezik a létesítő okirat tartalmazza. Ezzel szemben a Ptk. 3:19. §-ának (2) bekezdésében foglalt korlátozás független a szavazati jog mértékétől, hiszen olyan helyzetek esetén alkalmazandó, amikor az egyébként szavazati joggal rendelkező tag a döntéshozó szerv ülésén az adott határozatnál nem élhet a szavazati jogával.

Az alperes által sem vitatott tényállás szerint a **KFT NEVE**-nek a per tárgyát képező határozat meghozatalakor csak a Ptk. 8:1. §-ának 2. pontja szerinti hozzátartozói voltak a tagjai. A Ptk. 3:19. §-a (2) bekezdésének d) pontja ugyan nem írja elő, hogy az érdekeltiségnek közvetlennek kell-e lennie, ezért bár az alperes per tárgyát képező határozata a **KFT NEVE**-vel szembeni követelés tárgyában került meghozatalra, azonban mivel ennek a jogi személynek kizárólag az alperes egyik tagjának, **L.B.**-nak a közeli hozzátartozói a tagjai, az ítéltábla megállapítása szerint is a szavazásból való kizárás alapjául szolgáló feltétel, azaz a hozzátartozói érdekeltiség az adott tényállás mellett megállapítható.

Kiemeli az ítéletábra, hogy megalapozatlanul hivatkozott az alperes a szerződési szabadság és az ellentételezés tárgyában a feleket megillető rendelkezési jog korlátlanására. Az adott ügyben ugyanis nem a Ptk. 6. könyvében szabályozott szerződés, hanem a jogi személy működése során a döntéshozó szerv által hozott határozat képezte a per tárgyát, amelyre nem a szerződésekre írt joganyag irányadó.

Ezért érdemben helytálló következtetésre jutva állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy az alperesnek a per tárgyát képező határozata a felperes által előadottak miatt jogszabálysértő, és döntött jogkövetkezményként - a Ptk. 3:37. §-ának (1) bekezdése alapján - annak hatályon kívül helyezéséről.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - utalással a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére is - helyes indokai szerint helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a fellebbezési eljárási illetékből és az ügyvédi munkadíjból eredő másodfokú perköltségét maga köteles viselni.

Az alperes „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles továbbá megtéríteni a felperesnek az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét, amelynek összegét az ítéletábra „A bíróság eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a keresetlevélhez 1/F/6. alatt csatolt megbízási szerződés alapulvételével határozta meg, az ugyanis arányban áll a kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

Debrecen, 2017. május 5.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -